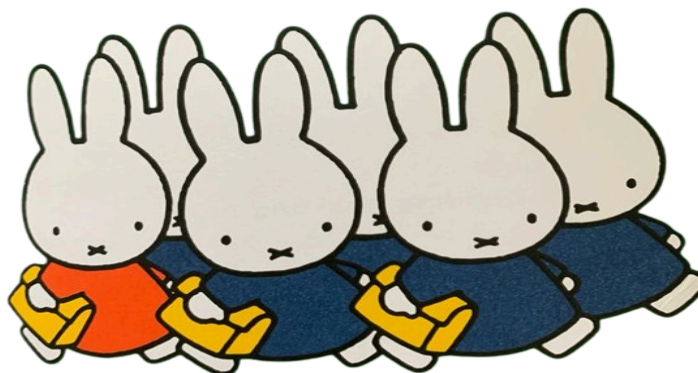

EUNTES IN LUDUM LITERARIUM

ex Dēsideriī Erasmī Roterodāmī Colloquiīs Familiāribus

Discipulī ad lūdum litterārum properant dē pēnsīs domesticīs magistrīisque saevīs colloquentēs.

Persōnae: Sylvius, Iōannēs

Sy. Cūr adeō curris, Iōannēs?

adeō = tam (celeriter)

Io. Cūr lepus, ut aiunt, prō carnibus?

lepus prō carnibus *currit*: prō vitā suā

lepus, oris *m*

Sy. Quid hoc prōverbiū est?

prōverbiū, ī *n*: quod vulgō trāditur

Io. Quia nisi adfuerō in tempore ante recitātum catalogum, āctum est dē pelle meā.

magister catalogum recitat, ut sciat quī discipulī absint

Sy. Hāc quidem ex parte nihil est periculī. Modo praeterita est quīnta. Īnspecte hōrologium, manus nōndum attigit pūctum, quod hōram ab hōrā aequīs spatiīs dirimit.

agitur dē pelle: dē vitā et mortē

hāc ex parte: hinc modo: nūper praeter-eō -itum -ire 4

īn-spīciō = aspīciō magnā cum cūrā quīnta *hōra*

attingō < ad + tangō 3

dirimo -ēmi -ēptum 3 = dīvidō

campāna, ae *f*

hōrologium, ī *n*

Io. At ego vix habeō fidem hōrologiīs: mentiuntur nōnnunquam.

fidem habeō = crēdō

Sy. At mihi fīde, quī campānae vōcem audīvī.

Io. Quid loquēbātur?

quid *campānae* vōx loquēbātur?

- Sy. Hōram esse quīntam.
- Io. Sed est et aliud, unde magis etiam timeam.
Reddenda est memoriter hesterna lēctiō, satis
prōlixa. Vereor ut possim.
- Sy. Commūne perīculum narrās. Nam et ipse vix satis
teneō.
- Io. Et nōstī praeceptōris saevitiam. Omnis illī noxia
capitālis est. Nec magis parcit nostrīs natibus
<...>
- Sy. Vērum is nōn aderit in lūdō. Quem igitur
vicārium cōstituit?
- Io. Cornēlium.
- Sy. Strabum illum? Vae nostrīs natibus. Is vel Orbiliō
plāgōsior est.
- Io. Vērum dīcis; et ideō nōn rārō sum illīus brāchiō
precātus paralyšin.
- Sy. Nōn est pium, imprecārī praeceptōrī. Nōbīs
potius cavendum, nē incidāmus in illīus tyrannī
manūs.
- Io. Reddāmus inter nōs vicissim, alterō recitante,
alterō cōdicem īnspiciente.
- Sy. Pulchrē monēs.
- Io. Fac praesentī sīs animō. Nam metus officit
memoriae.
- Sy. Facile dēpōnerem pavōrem, sī nōn adesset
perīculum. At in tantō discrīmine quis possit esse
sēcūrus animō?
- Io. Fateor; attamen nōn agitur dē capite, sed dē parte
dīversā.

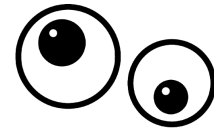
loquēbātur hōram esse quīntam

memoriter reddō: ex memoriā narrō
hesternus, a, um: quī heri fuit
lēctiō, ōnis *f*: schola
prōlixus, a, um: longus
vereor ut possim: nōn crēdō mē posse,
ergō timeō

teneō *memoriā*

nōstī = nōvistī
praeceptor, ōris *m* = magister
saevitia, ae *f* < saevus
noxia, ae *f* = malefīcium
noxia capitālis: malefīcium prō quō
mortis poenam accipiunt
nec magis *magister* parcit
natēs, ium *f*: pars corporis posterior
vērum: sed is: magister
vicārius: quī prō alterō virō locum tenet

strabus, a, um

vel: quidem
plāgōsus, a, um: quī aliōs verberāre amāt

ideō = hac de causa
paralysis, eōs *f*: sī corporis membra
movērī nōn possunt
pium est: decet
imprecor 1: precor ut malum fiat
in-cidō 3 < in-cadō = occurrō

reddāmus memoriter
vicissim *adv.*: prīmum ūnus, deinde alter
cōdex, icis *m* = liber, brī *m*
pulchrē monēs: bene dīcis

praesentī sīs animō: nōlī timēre!
officiō -fēcī -fectum 3 +Dat. ↔ iuvō

dē-pōnō -posuī -positum 3
pavor, ōris *m* = timor
discrīmen, inis *n* = perīculum
sēcūrus: sine cūrā, placidus
attamen: sed tamen